
STS de 6 de maig de 2019, recurs 4452/2017

Norma aplicable al personal laboral d'un ajuntament que no té conveni col·lectiu propi (accés al text de la sentència)

Es planteja la qüestió de **determinar la font reguladora del salari d'un treballador d'un ajuntament**, contractat temporalment per dur a terme tasques de construcció, **considerant que no existeix conveni propi en aquesta entitat local. El treballador entén que**, amb independència que la seva contractació estigui vinculada a una subvenció, **s'ha d'aplicar el conveni col·lectiu sectorial que pertoqui** -en aquest cas el conveni provincial de construcció- i que, per tant, el seu salari ha de ser el que reflecteixen les seves taules salarials. En cas contrari, segons el demandant s'estarien vulnerant els arts. 14 i 103.1 de la *Constitución*.

El TS, per contra, conclou que **una administració pública que no té conveni col·lectiu propi no pot quedar afectada per allò que disposa un conveni sectorial** del qual no n'ha format part ni està representada per les associacions empresarials que el van signar, molt especialment perquè els interessos particulars o sectorials no coincideixen amb els interessos públics i generals que, com passa en aquest cas concret, els ajuntaments estan cridats a complir.

Finalitza tot assenyalant que **la formalització pels ajuntaments d'un conveni col·lectiu propi és l'eina jurídica més adequada per donar solució a aquesta problemàtica**, en tant que permet regular unitàriament les relacions laborals de tots els seus empleats i de totes les diferents activitats a desenvolupar en la prestació del servei públic. No obstant, la inexistència d'un conveni col·lectiu propi en aquest tipus d'entitats públiques que duen a terme diverses activitats, no pot conduir a l'estranya i distorsionadora aplicació de diferents convenis col·lectius a una mateixa ocupadora, considerant que les parts (ajuntament i treballador) van poder pactar contractualment, en els termes establerts a l'art. 3.1.c ET, allò que van tenir per convenient dintre del respecte a la llei i als mínims de dret necessari.